

श्यामौ किशोरौ BHIG. P. 4, 12, 20. (कन्यकाः) सर्वाः किशोरवयसः (किशोर adj.) 3, 23, 26. यो वीक्ष्य चारुसर्वाङ्गौ किशोरीम् 4, 24, 11. — 3) m. *Sonne* H. an. MED. — 4) m. N. einer Pflanze (तैलपर्वोपधि) MED. — 5) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 2439. 2631. 3113. — Vgl. कैशोर.

किशोरिका (von किशोरी) f. gaṇa ग्रन्थादि zu P. 4, 1, 123.

किष्क, किष्क्यते *verletzen, tödten* DHĀTUP. 33, 12. V. l.: क्तिष्क, क्तिष्क. किष्किन् s. अकिष्किन्.

किष्किन्ध m. N. pr. eines Berges und einer darin befindlichen Höhle in Odra, der Residenz des Affenkönigs Bālin, ÇABDAR. im ÇKDR. Vārāṇ. BRH. S. 14, 10 in Verz. d. B. H. 241. किष्किन्धा f. dass. gaṇa पारस्करादि zu P. 6, 1, 157 und सिन्धादि zu 4, 3, 93. MBH. 2, 1122. 3, 16203. 16209. R. 1, 1, 65. 4, 8, 37. 52. 9, 56. 53. 12, 10. 13, 30. 22, 34. 6, 82, 146. 83, 2. 108, 24. किष्किन्धाकाण्ड n. Titel des 4ten Buchs im R. Verz. d. B. H. 120. Auch किष्किन्धी f. nach ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. किष्किन्ध.

किष्किन्धक (von किष्किन्धा) m. pl. N. pr. eines Volkes HARIV. 784.

किष्किन्ध्य m. = किष्किन्ध ÇABDAR. im ÇKDR. Zu belegen ist nur das f. किष्किन्ध्या MBH. 3, 16107. fg. R. 4, 10, 34. 5, 63, 13. 6, 4, 48. 52. 107, 14. 108, 23. किष्किन्ध्या पर्वतं प्रति 82, 88. किष्किन्ध्याधिप m. Bein. des Affenkönigs Bālin ĠAṬADH. im ÇKDR. किष्किन्ध्याकाण्ड n. Titel des 4ten Buchs im R.

किष्कु 1) m. f. TRIK. 3, 3, 17. SIDDH. K. 231, a, 4 v. u. Vorderarm TRIK. 3, 3, 14. H. an. 2, 6. MED. k. 22. चतुःकिष्कुश्चतुर्दशैः द्विप्रुक्ते दशपञ्चवान्। षडुक्तो दशवर्तस्त्रिभिर्विप्रोति राघवः ॥ R. 5, 32, 11. ein best. Längenmaass gaṇa पारस्करादि zu P. 6, 1, 157. = कस्त oder कर = 24 Daumenbreiten AK. 3, 4, 1, 7. H. an. MED. = 1/400 नल्व AK. 2, 1, 18. Hār. 197. = वितस्ति eine Spanne AK. 3, 4, 1, 7. H. an. MED. शिष्टस्तदा। अ-वर्धत मरुतेजाः किष्कुत्राजं त्रयोदश MBH. 3, 10454. धनुः सृष्टमभूतस्य पञ्चकिष्कुः प्रमाणतः 10, 791. दशकिष्कुसकृन्ना (स्भा) 2, 20. 80. — 2) adj. *verächtlich, schlecht* H. an. VIÇVA im ÇKDR.

किष्कुपर्वन् (कि° + प°) m. N. verschiedener Rohrarten: *Bambusrohr; Zuckerrohr; Arundo tibialis Roxb.* H. an. 4, 168. MED. n. 233.

किस् nach Nir. 6, 35 so v. a. कर्स्, am einfachsten aber als Frage-
wort zu fassen: *etwa, ob*: अयं यो हेता किस् स यमस्य कमप्युक्ते यत्सम-
ञ्जति देवाः RV. 10, 52, 3. — Vgl. नकिस्, माकिस्.

किसे किस्म und किसः (sic) किंसः ved. gaṇa सवनादि zu P. 8, 3, 110. Nach Vjāpi zu H. 103 ist किस् N. pr. eines Dieners des Sonnengottes.

किसर (n. Sch.) P. 4, 4, 53. Davon adj. किसरिक, f. की der mit कि-
सर handelt ebend.

किसल = किसलय und किशल TRIK. 3, 3, 417. n. 2, 4, 4. m. H. 1123. m. n. ÇABDAR. und BHAR. zu AK. im ÇKDR.

किसलय n. SIDDH. K. 249, a, 2 v. u. m. n. TRIK. 3, 3, 11. *Blattknospe*, ein junger Schoss, n. AK. 2, 4, 1, 14. H. 1123. Hār. 91. अशोकान्नागपुष्पोश्च — तरुणादित्यसंकाशाव्रतैः किसलयैर्वृत्तान् R. 4, 50, 28. अर्धः किसलय-
रामः Çik. 20. किसलयमलूनं करहृदैः 43. 80. 110. ad 14. Nirgends masc. — Vgl. किशल्य und करकिसलय.

किसलापितै (von किसलय) adj. mit Blattknospen —, jungen Schössen versehen gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36. BHARTṚ. 1, 6.

कीकट 1) m. pl. N. pr. eines nicht-arischen Volkes NIR. 6, 32. TRIK. 3, 3, 95. H. an. 3, 157. MED. t. 37. किं ते कण्वन्ति कीकटेषु गावः RV. 3, 33, 14. = गगधाः TRIK. 2, 1, 11. H. 960. ततः कलौ संप्रवृत्ते संमोक्षाय सुर-
द्विपाम्। बुद्धो नाम्नाञ्जनासुतः कीकटेषु भविष्यति ॥ BHIG. P. 1, 3, 24. यत्र
यत्र च मद्रक्ताः प्रशाताः समदर्शिनः। साधवः समुदाचारास्ते पूज्ये ऽपि की-
कटाः ॥ 7, 10, 18. Im sg. N. pr. eines Sohnes von Rshabha 5, 4, 10. von
Sāmkaṭa: ककुभः संकटस्तस्य कीकटस्तनयो यतः। भुवो दुर्गाणि 6, 6, 6.
— 2) m. *Pferd* (wohl ein Pferd aus dem Lande der Kikaṭa) H. an.
VIÇVA im ÇKDR. — 3) adj. a) arm TRIK. 3, 3, 95. H. 338. H. an. MED. —
b) *geizig* TRIK. H. an. MED.

कीकर ? in कमलकीकर (s. d.) N. pr. eines Grāma.

कीकस s. u. कीकसा.

कीकसमुख (की° + मुख) m. *Vogel* H. c. 186. — Vgl. कीकसास्य.

कीकसा f. pl. scheint das Brustbein und die mit denselben zusam-
menhängenden Rippenknorpeln (*cartilagine costarum*) zu bezeichnen
RV. 10, 163, 2. AV. 7, 76, 3. 9, 7, 5. 8, 14. 11, 8, 15. TS. 7, 3, 16, 1. Sechs
की° sind beim Opferthier genannt AIR. Br. 7, 1. तस्मादिमा उभयत्र प-
र्श्वौ वद्धाः कीकसामु च त्रुषु च ÇAT. Br. 8, 6, 2, 10. 7, 3, 1, 35. Der sg. nur
VS. 23, 6, wo deshalb MAHIDR. die Form कीकसा für neutr. pl. hält. Dort
sind drei की° aufgeführt. Nach AK. 2, 6, 2, 19. H. 626 und MED. s. 20
ist कीकस n. und bedeutet schlechtweg *Knochen*. एतूकं यदतर्न्यस्तकी-
कसम् AK. 2, 2, 3. H. 1003. स्फुटति सकलेदेह कीकसग्रन्थिसंघिः DHĀTAS.
93, 13. H. an. 3, 748 heisst es: कीकसकास्थिनि. Das m. soll nach H. 1202.
H. an. und MED. eine Art Wurm bezeichnen. Nach ÇABDAR. im ÇKDR.
ist कीकस auch adj. *hart* (कर्कश). Beide Bedd. hat कीटक, womit das
Wort verwechselt sein kann.

कीकसास्य (की° + आस्य) m. *Vogel* Hār. 56 (कीकशास्य). — Vgl. की-
कसमुख.

कीकि m. = किकि Sch. zu AK. 2, 3, 16.

कीचक m. 1) *hohles Bambusrohr* (dem der durchstreichende Wind
liebliche Töne entlockt) Up. 3, 36. AK. 2, 4, 3, 27. TRIK. 3, 3, 16. H. 1153.
an. 3, 24. MED. k. 67. *Arundo Karka Roxb.* (नल) RĠĠAN. im ÇKDR. उ-
भयोस्तीर्योर्यस्याः शैलोदायाः कीचका नाम वेणवः R. 4, 44, 76. कीचकवे-
णवः 78. MBH. 2, 1858. 14, 1172. कीचकैर्मारुतपूर्णरन्ध्रैः कूजद्भिः RAGH. 2,
12. 4, 73. KUMĀRAS. 1, 8. MEGH. 37. नलवेणुशरस्तम्बकुशकीचकगङ्गारम्
BHIG. P. 1, 6, 13. 4, 6, 18. 7, 3, 15, 23. Nach H. an. und VIÇVA im ÇKDR.
auch ein best. Baum. — 2) pl. N. pr. eines Volkes, eines Stammes der
Kekaja; sie werden सूताः genannt MBH. 1, 6085. 4, 815. सूतपुत्राः 829.
Ein Kikaka erscheint als Heerführer des Königs Virāṭa 376. fgg. Die
Besiegung dieses Kikaka und seiner Gefährten ist eine That Bhīma-
sena's 1, 328. 4, 376. fgg. PĀNĪKAT. III, 29. Dieser erhält in Folge dessen
die Beinamen: कीचकजित् TRIK. 2, 8, 15. निसूदन H. 708. ऽभिद् BHU-
RIPRA. im ÇKDR. Vgl. उपकीचक. Nach TRIK. 3, 3, 16. H. an. MED. und
VIÇVA ist कीचक N. pr. eines Daitja, nach ÇABDAR. — eines Rākshasa.
कीचन m. यः शूको मृतो अश्वयो यो वा कीचो हिरण्यः RV. 8, 33, 3.
कीट, कीटयति *färben* (v. l. *binden*) DHĀTUP. 32, 98.
कीट m. (m. n. SIDDH. K. 249, a, 4. m. f. ई TRIK. 3, 5, 19. H. 1202, Sch.)
Wurm, Insect H. 1202. ÇABDAR. im ÇKDR. AV. 9, 4, 16. ÇAT. Br. 14, 9.